

Seceta lui Labiş

Costel Zăgan

Seceta a ucis orice boare de vânt
poetul s-a topit şi-a intrat în pământ
cuvintele-au albit ca părul din barbă
şi-s tot mai rare şi nimeni nu-ntreabă
Desculţi aleargă copiii prin cer
cu gura uscată nimic nu mai cer
şi mamele au pieptul uscat şi bătut
de parcă nicicând vai n-au născut
Că miezul de foc al pământului poate
îşi mută iar iadul de noi mai aproape
înebuniţi cu toţii duc mâna la gât
să umple găleata cu sânge atât

Costel Zăgan, ODE GINGAŞE